මසයාහංස ජාතකය

තවද සෘද්ධි විෂයෙහි සුකුෂම වූ ගුණ ඇති සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක්තරා අමාතායෙකු අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

කෝසල රජ්ජුරුවන්ගේ අමාතායෙක් ඇත, ඒ අමාතායා කෙරෙහි සෙසු අමාතායෝ දෝෂ කියා රජ්ජුරුවන් බිඳවුහ. රජ්ජුරුවෝත් ඇත්තෙකැයි කියා අමාතායා තමන්ගේ රාජා ආසාවෙන් සිරගෙයි වැස්සූහ. ඒ අමාතායා සිරගෙයි ඉඳම බුද්ධාලම්බන ප්රීතියෙන් භාවනාකොට සෝවාන් වූහ. රජ්ජුරුවෝත් ඔහු නොවැරදි නියාවත් දූර්ජනයන්ගේ බස් නිසා ගැහැට පැමිණි නියාවත් දන දම් කපා පළමු සිටියාවූ ස්ථානාන්තරයෙහි පිහිටුවා බොහෝ තරම් පදම් කී රැක්කාහ. එකියන අමාතායා සර්වඥයන් වහන්සේ දකින්ට ගියේය. සර්වඥයන් වහන්සේ එකියන අමාතායා දක උපාසකයෙනි තොපට දුෘඛයක් පැමිණියයි කියන්නා ඇසුම්හයි වදාළසේක. සැබැව, ස්වාමිනි දුෘඛයක් පැමිණියේය. පැමිණි දුෘඛයෙන් වැඩකට පැමිණියෙමි කියන්නා සර්වඥයන් වහන්සේ වදාරණසේක් කුමන සැපයෙක් ලද්දෝදයි විචාරන්නා බුද්ධාලම්භන පිතියෙන් සෝවාන් වීම් කියන්නා පළමුත් උත්තමයෝ දුෘඛයට පැමිණ සැපයකට පැමිණියෝ වේදයි වදාරන්නා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේකී.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුන්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි දශධර්ම කොපාය නොකොට රාජ්ජය කරන්නාහ. දවස් පතා පංඥශිලය රකින්නාහ. පොහොයෙන් පොහොය අටසිල් රකින්නාහ. මේ නියායෙන් ධර්මිෂ්ඨව රාජ්ජය කරණ සමයෙහි ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ අහාන්තර අමාතායෙක් රජ්ජුරුවන්ගේ අන්තෘපුරයට වැදින. රජ්ජුරුවෝ එපවත් අසා තුමූම පරික්ෂා කොට නියම දන තෝ මාගේ විජිතයෙන් එපිට නොරඳා පලා යවයි අළහ. මේ කථාව යටකියනලද සීලව ජාතකයෙහි පෙණෙන්නේය. මෙය වනාහී එකියනලද අමාතායා කොසොල් රජ්ජුරුවන් කරා ගොස් දේවයන් වහන්ස යම්තම් සේනාවක් ලබන්නා බරණැස් නුවර රාජ්ජය සාධගත හැකැයි කීහ. රජ්ජුරුවෝත් මූ කියන්නේ කිම්දයි කියා මිනිසුන් යවා එක් ගමක් කොල්ල කෑවුහ. ඒ කොල්ලකෑ ගම මිනිසුන් අල්වා ගෙණ රජ්ජුරුවන්ට පානා රජ්ජුරුවෝ ඇයි. තොප ඇම මාගේ රාජ්ජය කොල්ලකෑයේ විචාරන්නා සම්පත් නැත්තෙම් කොල්ලකෑම්හයි කී කල්හි එසේ උන්ට බොහෝ සම්පත්දී යැවුහ. එපවත් කෝසල රජ්ජුරුවෝ අසා එසේවීනම් බරණැස් නුවර ගහතැකැයි කියා මහත්වූ සේනාව ඇරගෙණ බරණැස් නුවරට ආහ. බරණැස් නුවර යෝධයෝ රජ්ජුරුවන් කරා ගොස් කියන්නානූ කෝසල රජ්ජුරුවෝ උන් හා කැටිව යුද්ධයට යන නියායෙන් අවසර දුන මැනවැයි කීහ.

ඒ අසා බරණැස් රජ්ජුරුවෝ යුද්ධ කරන්ට කාරණා කිම්ද?. යුද්ධයට නොයවයි කියා අමාතායන් පිරිවරා මතුමාලේ ඉඳ වාසල් දොර අරුවයි කියා දොර ඇරවූහ. කෝසල රජ්ජුරුවවෝ සේනාව ඇරගෙණ කිසි සැකයක් නැතිව තමන්ගේ රාජ්ජයට වදිනාසේ වැද මතුමාලට නැගී රජ්ජුරුවනුත් බිසවනුත් තමන්ගේ රාජ්ජයට වදිනාසේ වැද මතුමාලයට නැගී රජ්ජුරුවනුත් බිසවනුත් අල්වා සිරගෙයි වැස්සූහ. බෝධිසත්වයෝ සිරගෙයි හිඳ මෛතී භාවනා කොට ධාාන උපදවා ගත්තාහ. එකියන රජ්ජුරුවන්ගෙත් බිසවුන්ගේත් මෛතී භාවයෙන් ආනුභාවයෙන් රජ්ජ්රුවන්ගේ ශරීරය දාහ වැදගත. කෝසල රජ්ජුරුවන්ගෙත් හෙයින් උන්වහන්සේ කරණ මෛතී ආනුභාවයෙන් ශරීරයේ දාහ වැදගතැයි කියන්නා රජ්ජුරුවෝ සිරගෙයි උන් රජහුගේ දම් කජ්පවා නුඹවහන්සේගේ රාජ්ජය නුඹ වහන්සේම පිළිපැද්ද මැනවැයි කියා පාවාදී ඒ කියන කේලාම් කි අමාතායා මරවා තමන්ගේ නුවරටම නැගී ගියහ. බෝධිසත්වයෝත් පණවන ලද සිංහාසනාරුඩව අමාතා මංඩලය පිරිවරා උන්නාහූ අමාතායෙනි මා විසින් එක රජ්ජුරුවන්ට කළාවූ මෛතී ආනුභාවයෙන් මමත් ගැලවී තොප ඇමත් ගලවාගතිම් එසේ හෙයින් මට රාජ්ජයෙන් කම් නැතැයි කියා මහණ වූ හයි වදාරා බුදුව වැඩ හිඳ වදාරණ සේක් එකියන රජ්ජුරුවෝ මෛතී ආනුභාවයෙන් ගලවී ගියෝ වේදයි වදාරා සෙයාංස ජාතකය නිමවා වදාළසේක.

එසමයෙහි කෝසල රජ්ජුරුවෝ නම් දන් ආනන්ද ස්ථවීරයෝය. නොකටයුතු කියා බිඳුවු අමාතායා නම් දේවදත්ත ස්ථවීරය. බරණැස් රජ්ජුරුවෝ නම් බුදුවූ මම්ම වේදයි තමතන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.